

TRÁPENĀ S DCERKOU

ĀĀtvrtek, 16 leden 2014

Dobrý den, byla bych ráda, kdybyste mi mohli poradit. Jsme zoufalí z naší dcery. Je jí devatenáct. Bohužel, uš od šestnácti let má poruchu příjmu potravy, která se průběžně zhoršuje i po těchto pobytech na psychiatrii. Ze začátku zvládala i školu a další aktivity, nyní ale, za poslední rok, je velké zhoršení.

Opakuje už podruhé ročník gymnázia. Také proto si začala individuální plán ve škole; tudíž tam není pravidelně, jen na konzultace. Ale bohužel, stejně to nezvládá a bude mít v pololetí posunutou klasifikaci. Chodí k psychiatrovi, ale jen kvůli práci, ne z povinnosti, a by neměla změnit. Léčit se totiž nechce. Bydlela i jinde, ale vždy to dopadlo katastrofou. Peníze od nás nemá žádné, musí tedy chodit na brigády. Pochopitelně, doma má vše co potřebuje, jídlo, vlastní pokoj, atd. Ale musíme mít zámek v trezorech, jinak nám krade, její sestra si při odchodu z domu zamyká pokoj. Nastavili jsme pravidla, která ale pravidelně nedodržuje. Začala v posledních měsících začala i s užitím pervitinu. Nevíme si už vůbec rady co s ní, psychiatr nám ji vyhodíme. Pak ovšem nevíme, jak by to pak bylo s placením výživného atd. Pochopitelně, je jasné, kde by skončila... Před lety jsme se přestěhovali a jí jsme raději nechali trvalé bydliště na minulé adrese. Jsme opravdu krok od toho, že ji vyhodíme, ale jsme rodiče, a jsme si vědomi, že spadne ještě hlouběji, protože se přestěhuje za partou, která bere drogy. A tak vás všechny prosím o vaše konstruktivní rady, zvláště právní. Ale prosím, nepište mi podobný věci, jako že jak si to uděláte, tak to máte, a co jste to za rodinu... Potřebujeme poradit. Celých šest let jsme ji podporovali v boji s nemocí, pravidelně, jak nám psychologové doporučili, jezdili s ní na konzultace a snažili se, co to šlo. Jsme opravdu naprosto normální rodina, která své děti podporuje, ale bohužel se nám to s jednou nedaří.

MARI